

[Kirkeministeren.]

rium og kirkefond; men jeg mener, at man skal overveje disse ting grundigt endnu en gang, se på dem med nye øjne i udvalget. Det er netop fordelene ved, at sagen igen kommer for et udvalg. Ligesådan er det med spørgsmålet om Nordsjælland, det behøver jeg for så vidt ikke at komme nærmere ind på; det taler i virkeligheden for en tredeling, men det er jo ikke til at sige, hvordan udviklingen vil komme til at forme sig befolknings- og bebyggelsesmæssigt. Derfor mener jeg, det er rimeligt at vente en årrække endnu.

Hvad angår spørgsmålet om Grundtvigskirken, mener jeg, at kirken i sig selv er overordentlig velegnet til domkirke; men lad os drøfte alle disse enkeltheder i udvalget, hvor jeg selvfølgelig vil være villig til at deltage i de samråd, man måtte ønske.

Med hensyn til biskoppens teologiske observans er jeg ganske enig med det ærede medlem hr. Hartling; det ønskede han utrykkelig, at jeg skulle sige, og jeg vil gerne tilføje, at bagefter skal det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen få den obligate tiere for sin bemærkning.

Navnet Kronborg-Bispebjerg kan vi også drøfte; det er rigtigt, at det er et noget pompøst og jo også et konstrueret navn, der er opstået ved, at man har lagt vægt på forskellige interesser fra Helsingørs og Hillerøds side. Lad det blot komme til forhandling endnu en gang; jeg mener i øvrigt, at det klangligt er ganske godt.

Inden jeg slutter disse bemærkninger, vil det være rimeligt, at jeg siger et par ord om det, der er nævnt om Færøernes og Grønlands specielle ønsker.

Det må vel bero på en fortalelse, når det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen sagde, at der skulle tages „et vist hensyn“ til Færøerne og Grønland. Jeg mener, at de kirkelige interesser på Færøerne og i Grønland helt og fuldt må have krav på de samme hensyn som de kirkelige forhold i riget i øvrigt. Jeg mener ikke, at stunden har været inde til at tage en bestemt stilling til, hvordan forholdene skal ordnes; i det hele taget vil det vel være rigtigst, at det bliver de kompetente myndigheder, for Færøernes vedkommende det færøske hjemmestyre, der tager initiativ til at foreslå

en sådan principiel nyordning af de kirkelige forhold, der her er på tale.

Jeg kan kun sige det samme her, som jeg allerede har udtalt i fremsættelsen, at jeg vil være vågen over for de interesser, der gør sig gældende dér, men jeg understreger, at for mig vil det være væsentligt, at den forbindelse mellem det grønlandske, det færøske og det hjemmedanske kirkeliv, som under de gældende forhold har været rådende, ikke kommer til på nogen måde at lide skade.

Jeg glemte at svare det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen på hans spørgsmål om, hvilket kriterium der havde været for udpegningen af udvalgsmedlemmerne. Det eneste kriterium har for mig været at finde frem til dem, som vi i ministeriet fandt var de bedst egnede, de mest sagkyndige i henseende til det problem, der skulle drøftes. Man har prøvet at finde en passende repræsentation dels for præsterne, dels for menighedsrådene inden for de forskellige dele af det stift, der blev berørt, og særlig personer, der på den ene eller den anden måde i debatten forinden havde vist sagkundskab om og interesse for disse specielle forhold, ligesom man har søgt i udvalget at inddrage personer, hvis administrative stilling og administrative kundskab gjorde det naturligt, at de blev taget med på råd.

Jeg skal slutte med at udtale håbet om, at dette lovforslag må få en hurtig, men naturligvis også en grundig behandling i udvalget. Det skulle meget gerne være således, at vi kunne skride til denne stiftsdeling, når vi til efteråret skal vælge ny biskop til Københavns bispestol.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Hougaard: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.